

Fredag 2 april

Utkommer fredagar

1993 19:e årg.

Lösnummer 2 kr

Privata anbud för höga

Då dög inte marknadskrafterna

I enlighet med marknadsdogmerna har skolskjutsenheten i Lund förvandlats till resultatenheter.

Den har därefter fått tävla med privata bussföretag om skolbarnstransporterna.

Endast i ett område var det privata anbudet lägre än skolskjutsenhetens, nämligen i Södra Sandby.

Där var Thells bussar billigast. När det gällde Genarp, Dalby, Veberöd, Lerbäck och Lund var den kommunala skolskjutsenhetens anbud lägst.

Hoppsan!

Så hade inte de borgerliga ideologerna föreställt sig att marknadskrafterna skulle slå.

Man uttryckte misstro mot skolskjutsenheten genom att antyda att den kanske inte tänkt på

sina investeringsbehov när dem skickade in sitt anbud. Dessutom ville man ändra förutsättningarna genom att påverka kontraktstiderna för skolskjutsenheten.

Man litade alltså inte på att kommunens skolskjutsenhet är kompetent att sköta sin ekonomi. Den måste överkontrolleras av skolstyrelsens "ekonomer". Man yrkade alltså på återremiss på skolskjutsenhetens anbud.

Anbud kan ju alltid pressas

Vänsterpartiet föreslog att även Thells anbud skulle omprövas. Men se det gick inte! De stenhårda förhandlarna för Thell hade meddelat att om de inte fick positivt besked före 1 april så drog de tillbaka anbudet och sålde bussarna.

Inför den utpressningen måste Lund lägga sig, ansåg den borgerliga majoriteten.

Det blev två vöteringar. Den första gällde återremiss rörande skolskjutsenhetens anbud. Det gick igenom med sex röster mot fem. Lars Andraes vädjan till centerpartiet att rösta för ekonomisk rättvisa förklarade ohörd.

Så var skolskjutsenheten underkänd, liksom Marknaden.

Den andra vöteringen gällde om anbudet från Thells bussar skulle antas. Utgången blev där 6-4. Thells utpressning lyckas alltså.

Även miljöpartiet föll till föga inför företagets hot att sälja sina bussar om det inte fick igenom sin vilja.

Gunnar StenSSon

Den befarade minskningen

av VBs upplaga har nu inträffat. I månadskiöftet förlorar VB 25 prenumeranter och upplagan ligger nu knappt över 400 ex.

Raset, som till dels har politiska orsaker, var väntat efter kongressen i januari. De försök som gjorts att höja upplagan har ännu haft blott blygsam effekt.

Nästa VB kommer pga av helgen redan på Skärtorsdagen. Manus till nästa nummer vill vi därför ha senast på tisdag 5 april.

Vandring till Åsljunga

Åsljunga! Åsljunga! Du är Efterstå i denna tid
Du är för sinnet dubbelt kär
Söndagsheig och vardagsid.
Inbäddad står du bland träden
Som sin skugga kasta kring.
Men vid vägens kanter säden
Vaggat uti solens sting.

Årets påskvandring slutar i Åsljunga. Det kändes självklart efter omläsningen av Karl Krüger-Hanssons odödliga diktyckel "Resan till Åsljunga" (1962).

Men först stiger vi på skärtorsdagen av pågatåget (som lämnar Lund C 9.57) och lämnar det i Vilhelm Ekelunds Stehag. Vi handlar mat till de gemensamma kvällsmålen i den trevliga lanthandeln intill hållplatsen och drar sen norrut på den lilla slingrande vägen. Efter en halvmil, i Stockamöllan, börjar skogen som med bara små avbrott kommer att omge oss hela vandringen. Vägen vindlar hela tiden men riktningen är rakt nordlig. Eftersom vi är fulla av energi så här första dagen hinner vi nästan fram till Perstorp. I granskogen söder därom reder vi det första nattlägret, tänder vår eld och plockar fram mat m.m.

I den klara och kyliga morgonen (högtryck är ju mycket vanliga någon vecka in i april) vaknar vi, sträcker på oss och drar in i Perstorp. Måhända har någon anslutit därifrån redan föregående kväll, annars kanske det tillkommer någon med tåget 10.29 (från Lund C 9.13; det går även att hoppa av nu och nå Lund 13.25 efter byte i Helsingborg). Men vi fortsätter norrut och är snart inne

forts på sista sidan

Anders Ferm hos den EG-vänliga Lundavänstern: För ett postnationalistiskt Europa

- Den svenska högern har länge haft sin särskilda dagordning för Europafrågan. Det har gällt att stoppa den svenska vänsterpolitiken, dess starka stat, betydande skatter osv., med hjälp av EG. Den svenska vänstern måste ha en annan dagordning, andra motiv. Den för mej själv viktigaste punkten på den är att skapa ett postnationellt Europa. Det är en internationalism som ligger i vänsterns republikanska och sociala tradition.

Därför välkomnade Anders Ferm, Arbetets chefredaktör, den nya organisationen Lundavänster för Europa som konstituerades på ett möte i onsdags. Det förekommer och planeras en mängd opolitisk information om EG, sa han, men det behövs mer av känslor och ställningstaganden. Mot bakgrund av den aktuella osäkerheten i den svenska opinionen är det viktigt att vänstern deklarerar sin positiva tro på Europa.

Fred, miljö, arbete

Bland andra punkter på denna vänsterdagordning räknade Anders Ferm upp EG som fredsfaktor, öppnandet av EG mot yttervärlden, miljöarbetet som ju kräver internationella lösningar för att bli effektivt, sysselsättningen vars lösning kräver att man inte har högerens rädsla att använda politik, regeringar och stat som verktyg samt samarbetet mellan olika länders vänsterkrafter som annars inte har några effektiva former.

Öppnandet av EG såg han som en nyckelfråga. Tendensen just nu i organisationens länder är ju att protektionismen gör sej bred. Inte minst gäller det inom jordbruket, till stor skada för Östeuropa och tredje världens länder som behöver utnyttja det område där de är relativt starka. Sverige med sin gamla jordbruksreglering har inga stolta traditioner och praktiker här, men frihandel har varit ett vänsterkrav ända sen 1800-talet.

Nu som då

Anders Ferm återkom till historien. Han jämförde dagens Europa efter kalla krigets slut med kontinentens läge efter första världskriget. Då var det aktuellt att bilda Nationernas Förbund som i stora stycken var ett Europaprojekt. Han citerade debatten i riksdagen inför Sveriges anslutning. Motståndare var högern som talade om den nationella suveräniteten som skulle uppges, och vänstersocialisterna (vänsterpartiets föregångare) som

också värnade om denna suveränitet och därtill talade om att den svenska neutraliteten hotades av ett svenskt inträde i NF. Lyckligtvis vann Brantings och liberalernas positiva linje, även om NF inte blev någon succé när det gällde det primära syftet att bevara den europeiska freden.

Jämförelserna med dagens ställningstaganden ger sej själva, åtminstone om man går utanför Sverige och ser på Thatchers och andra högerpolitikernas inställning till EG. Vad beträffar vänsterpartierna inom EG-länderna lär det inte finnas något som inte skulle välkomna ett svenskt inträde.

Ideella syften

Det var fredssträvandena som låg i botten när EG och dess föregångare bildades efter det andra europeiska (och globala) stor-kriget, påminde Anders Ferm om. Och detta var fortfarande det viktigaste med EG och EU: att de genom ekonomiska ömsesidiga beroenden och tillväxt kan skapa politisk stabilitet och fred i Europa. Vi har nämligen en situation där finansministrar är viktigare än försvarsministrar för fredens bevarande.

Det var denna strävan som var huvudsälet till att EG upptog nyss demokratiserade sydeuropeiska

Forts. på sid. 4.

Ibland glömmar man att det finns en värld utanför Lund. Då kan man bli erinrad om verkligheten genom att fara till Malmö. Härömdan var vi ett antal blåsare som gjorde det. Vi deltog nämligen i firandet av det irakiska kommunistpartiets 59-årsjubileum och det är inget att höja ögonbrynen för. Dvs. spelningen var kanske mer typisk för den tidigare Lunds Kommunistiska Blåsorkester än dagens mera obundna Röda Kapellet, men vi var alltså några som for till Malmö och det var det väl värt.

Vi var på Rosengårds Folkets Hus, en fönsterlös inrättning tjugo meter ner i jorden. En ström av människor visade vägen och när man var nere i källaren fanns där stånd med böcker och tidningar, mat och dryck. Vi fick med våra bylsiga instrument tränga oss in i en fullsatt festsal. Ett par hundra finkladda människor fanns i salongen, med männen dominerande på stolarna i mitten, medan kvinnor och barn höll sig mer till sidorna. Nej, det var inget märkligt – först en tyst minut och så spelade vi Internationalen och sen hade vi gjort vårt. Men denna stämning av kombinerad familje- och partifest! Det var samtidigt så välbekant, det var som i skildringarna från Bronx, Brooklyn och Chicago av invandrarliv och gettobildning.

Frühlingsrauschen

Den gamla metaforen av en smältdegel är ju numera övergiven. Nu heter det salladsskålen: det blir ingen homogen blandning, man kan urskilja de ursprungliga ingredienserna. Och så hemlikt det kändes med gatulivet där, mitt i en av Sveriges mest utskällda statsdelar. Det var vid sjutiden och det fanns lekande barn och stultande gamla, folk på väg hem från jobbet och folk på väg ut på fredagkvällen och allt med denna täta känsla, därför att vi befann oss i en tät stad, inte en gles trädgårdsstadsdel med oändliga gräsmattor och tunnland av bullerzoner och taggiga buskar. Det var Staden. Jag har inte sett något liknande i det här landet sen jag växte upp i södra Hälsingborg på 40-talet.

Kraft durch Freude

Jag har varit på en veckolång kurs i tyska, och om nån undrar varför skulle jag bara vilja mumla några ord om det nya Europa och det nya Tyskland och vikten av internationalisering och lyhörddhet för tidens stämningar. Det var väl ingen som frågade adjunkterna och köpmännen som gick in i lokalavdelningen av Anglo-Swedish Society så där våren 1943?

Nu var det inte vilken tyskkurs som helst utan en kurs som byggde på en särskild pedagogisk metod, s.k. suggestopedi. Den är uppfunnen av en bulgarisk pedagog vars namn jag tyvärr glömt, men det börjar på L. Jag tyckte suggestopedi lät spännande. Kanske man skulle intala sig själv att man redan kunde språket varvid detta på något märkligt sätt omedelbart materialiserades, men så var det inte.

I stället gick det ut på att avlägsna de mentala hinder som finns mot inläring. En grundläggande tanke inom suggestopedin, så vitt jag har förstått, är att olust, trötthet, tristess etc. är de verkliga hindren för inläring och alltså inte elevernas bristande kapacitet. Alltså fick vi – sex jämna par – sitta i bekväma stolar, vila våra blickar på vackra bilder och lyssna till mild barockmusik för att komma i den rätta inlärningsvänliga stämningen. Allt var noga genomtänkt: musiken hade ca 60 taktslag i minuten för att påverka oss alla till en god vilopuls. Emellanåt fick vi dansa med varandra eller så blev vi bjudna på små (tyska) chokladbitar eller karameller av vår snälla lärarinna (die Lehrerin). Tja, så ägnade vi oss åt konversations-

övningar under lite stillsam flirt. Själv uppträdde jag under tacknamnet Karl Schulze, Nürnberg, och hade flera givande samtal med en flicka som sade sig heta Elke.

Det hela var särskilt chockartat just för att det gällde tyska som ingen jag känner har studerat annat än under stark olust. Här var det inget grammatiktragglande utan på sin höjd läsning av lätt erotiska brev från Goethe och så. Det hela var faktiskt mycket behagligt och jag pratade under denna vecka troligen mer tyska än vad jag har gjort sammanlagt i mitt liv tidigare.

Helsåld alltså? Nja, det är ju trevligt att ha trevligt och vem kan ha något emot det? Men sanningen är nog att vi hade en duktig lärare. Kvinna naturligtvis, yrkeskicklig, glad, energisk. Hon hade lyckats oberoende av metod. Men det här med inlärningshinder börjar man fundera över. Das läßt sich tief blicken, som tysken säger.

Järntriangeln

Vi är ju en del som med intresse, beundran och kanske ännu oftare förundran följer Per T. Ohlssons ledare i Sydsvenskan. Han är en riktig kampanjmakare – se t.ex. hans långvariga förföljelse av

Forts på följande sida.

Oschyssta järnrör från Malmö

VB:s ledare i nr 11/93 resonerade i kåserande och förstående stil om gatuvåldet i samband med några elevdemonstrationer i Malmö. Kommentaren i VB avslutas "OK att VB numera blivit äldre och förståndigare och därför svävar på målet när det kastats sten – men nog är det bra mycket bättre än ingen reaktion alls."

Malmö reser till Växjö

Lördagen 27 mars kunde vi i Växjö uppleva en fläkt från Skånes metropol och dess gatuvåld i samband med att Sverigedemokraterna höll torgmöte vid vår gågatan Speakers Corner. Partiledaren Klarström, enligt tidsningsuppgifter dömd på 80-talet för deltagande i de då aktuella nynazistiska aktiviteterna i Göteborg och Växjö med telefonterror, mordhot, mordbränder m.m. skulle tala som "demokrat".

Motmöte mötte

"Stoppa Rasismen i Växjö" rea-

gerade och ordnade med kort varsel ett antirasismöte med brett deltagande. Förutom egna krafter mobiliserades flera partier, Röda

Korset, Svenska Kyrkan osv. för att med korta appeller mana till solidaritet, humanitet, generositet och motstånd mot fascism, rasism och invandrarfientlighet.

Till Växjö denna lördag kom resande en blandad skara svartkladda "anarkister" från Malmö och Kalmar. De uppträdde på ett närmast militäristiskt sätt – gick i samlad trupp, enhetlig klädsel med svarta luvor/ansiktsduk etc. När de ställde upp vid vårt möte frågade en hel del Växjöbor faktiskt om gruppen var de där otäcka nynazisterna! Efter vårt möte tågade

gruppen mot Sverigedemokraternas torgmöte en bit bort på gågatan. Tack och lov hejdades de av en poliskedja med hundar och 10 meter framför dem bildade vi från Stoppa rasismen i Växjö spontant en egen kedja för att förhindra konfrontationer mellan polishundar och "anarkister". Vi lyckades efter mycken möda och några nedkletade jackor stoppa ungdomarna.

Järnrör

Jag blev emellertid inte bara upprörd över "anarkisternas" våldsamma aggressivitet och närmast hatiska fundamentalism, när de skrek glåpord som "fascister" till oss som hejdade deras framfart. Nej, jag blev faktiskt skakad i mitt inre när det visade sig att de var utrustade med järnrör på dryga halvmetern, batonger och basebollträn. Man reser inte från Malmö till Växjö en lördagsmorgon medförande järnrör utan anledning. Som argument mot meningsmotståndare är dessutom järnrör milt uttryckt trubbiga. Växjö var mycket nära i lördags att bli skådeplatsen för ett kanske blodigt handgemäng mellan två ungdomsgångar med lika rakade skallar, lika döda i skallen, med fradga kring munnen och en besinningslös adrenalinkick som motiv.

Växjö är en mycket invandratät stad – de 100 nationernas stad brukar vi skryta med! – och vi har för närvarande två mycket stora

flyktingslussar. Detta skapar självklart en del problem, irritation och hos en del invandrarfientlighet. I dessa grumliga vatten fiskar nynazister, sverigedemokrater, framstegspartister, nydemokrater osv. Men jag hävdar att vi – alla goda krafter – i Växjö är vakna och reagerar, informerar och demonstrerar. Vi betackar oss för "hjälp" utifrån om när en vilsen "vänster"-grupp från Malmö reser hit till Växjö för att ropa "Inga fascister på våra gator". Jag tycker det är dags att ni i Skåne tar er tid att resonera med de där ungdomarna innan det går för långt. Ansvarigt folk på vänsterkanten – gärna med erfarenhet från maoisternas överslag – borde förmedla lite av sin visdom. Att kasta ägg och sten och vifta med järnrör kanske känns häftigt och det ger definitivt stora rubriker och möjligheter att "glänsa" i massmedia, men det finns faktiskt oändligt mycket annat och mer konstruktivt att ägna sin energi åt.

Det ska vara raka rör och puckar i politiken, men gud bevara mig för raka järnrör och meningslöst gatupuckel!

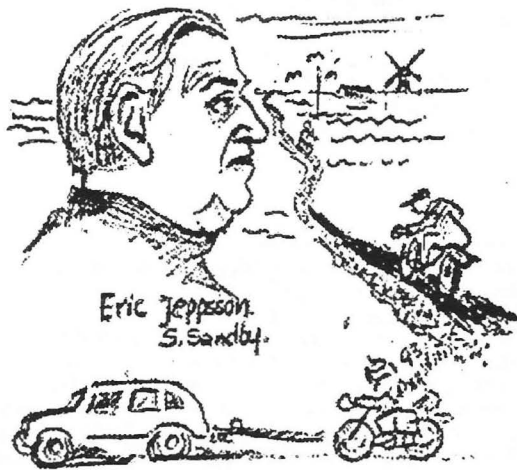
Alltså – välkomna till Växjö även ni från Skåne, men kom utan ägg, järnrör och ansiktsmasker.

Lennart Wärmby

Forts Frühlingsrauschen...

centerpartiet, påbörjad dan efter den borgerliga koalitionsregeringens tillträde. Just nu håller han på att att trumfa in begreppet "järntriangeln" och med detta avses de tillväxtvänliga partierna socialdemokraterna, moderaterna och folkpartiet. En engagerad iakttagare påstår att han den senaste veckan har läst fyra ledare på temat. Men nog är Per T. ute i ogjort väder. Det troliga är väl att nuvarande regeringen klamrar sig kvar och hoppas på bättre tider. Sen kan det förstås bli samlingsregering, men då ska nog läget först bli värre. Och sen kan förstås sossarna bita huvudet av skam och bilda den verkliga tillväxtregeringen med moderaterna, men då får vi väl plocka fram skällsord som socialmodokraterna eller betongkoalitionen. "Järntriangeln" – vad är det? Ska vi ha en järnkansler också?

Lucifer

Till hälften asfalt

Göte Bergström ritade från Lunds Fot- och Cykelfolks årsmöte. Frågan som rörde upp sinnen var om man skulle asfaltera cykelvägen till Södra Sandby på Hardebergspåret. Eric Jeppsson (bilden), boende i S. Sandby, framhöll att åtminstone en del av spårets bredd skulle asfalteras för att underlätta framfarten höst och

vår. Motargumentet blev att då skulle själva känslan av naturutflykt gå förlorad.

Lunds Fot- och Cykelfolk redovisar en fond på 4 809 kr som är rester från den på 70-talet bildade bilpoolen. M a o ger bilismen ett tillskott lundacyklismen i framtiden.

Alla pengar till kollektivtrafiken

Bygg inga fler parkeringsanläggningar!

I de borgerliga partiernas handlingsprogram skrivs att man vill "bygga nya självfinansierade och välbelägna parkeringsanläggningar i centrum".

Inget motiv anges, och frågan är vilket behov som skall tillfredsställas genom att bygga fler p-anläggningar. Ett sätt att definiera behovet av sådana anläggningar kan vara: "p-anläggningar skall vara så belägna att alla delar av centrum skall nås inom 300 meter". Med den målsättningen är Lunds centrum redan välförsörjt med anläggningar. Det finns gott om p-platser inne i och i närheten av centrum.

Ligger väl till

En undersökning av liknande städer skulle förmodligen visa att Lund ligger väl till i detta avseende. Visserligen är inte alla anläggningar tillgängliga alltid. En del är fullbelagda korta stunder fredag eftermiddag och lördag förmiddag. Men ingen vettig människa bygger anläggningar för att möta toppar några få timmar fredag och lördag.

Nej, borgarnas satsning på fler p-anläggningar är en satsning på bilismen. Det finns nästan 40 000 bilar bara i kommunen, så potentialen är stor, och det är ingen tvekan om att fler anläggningar kombinerat med fler och bredare vägar kommer att dra in ännu fler bilar till centrum.

1000 nya platser

Så vitt jag förstår vill borgarna bygga ut/nybygga anläggningar i Klosterhagen (vid Klosterkyrkan),

Blekhagen (Laboratoriegatan) och vid Södra vägen. Vid Clemens-torget är en ny anläggning redan etablerad. Detta innebär kanske 1000 nya p-platser i centrum eller dess närhet, anläggningar som kommer att kräva bredare infarter.

Fyrfilig Dalbyväg

En stor anläggning i Blekhagen kräver säkerligen på sikt att hela Dalbyvägen blir fyrfilig och att trafiken på den redan hårt belastade Östra Vallgatan blir ännu intensivare. En större anläggning i Klosterhagen kommer förmodligen att kräva breddning av delar av Fjellievägen och Kaprifolievägen-Bryggaregatan-Fasanvägen. Redan hårt drabbade bostadsområden kommer att drabbas av ytterligare buller och utsläpp.

I förlängningen kommer krav på nya omfartsvägar, framför allt söderut och österut.

Transportkostnaderna är idag stora och ökande, och det är framför allt bilismen som kräver alltmer i investerings- och driftkostnader. Bilismen kräver dessutom enorma markresurser. Nya omfarts- och tillfartsvägar och p-anläggningar kräver mer mark än bostadsbyggandet.

Ett exempel: den markresurs som Norra ringen, byggd enbart för bilismen, krävde hade teoretiskt räckt till 3-4 års normalt bostadsbyggande.

Bussåkandet minskar

Det finns väldokumenterad statistik som visar att bilismen ökar, och det mycket kraftigt. I motsvarande grad minskar

bussåkandet i Lund. Mellan 1982 och 1992 minskade antalet resor i stadstrafiken med 24 procent. Antalet resor per invånare minskade med 30 procent. Det är ingen tvekan om att satsningen på bilismen och dess ökning är den främsta orsaken till kollektivtrafikens kraftgång.

Om bussåkandet i Lund fortsätter att minska så kommer detta att innebära ytterligare kraftiga serviceinskränkningar. Kollektivtrafiken riskerar att bli "en social inrättning för pensionärer, skolbarn och de som inte har råd med bil". Citatet är från Daniel Huledal, vänsterpartiets ersättare i gatu- och trafiknämnden.

Ett val

Jag tror att vi politiker står inför valet att satsa hundra procentigt på antingen bilismen eller kollektivtrafiken.

Bilismens uppgång kommer att fortsätta eftersom det är bekvämare att ta bilen. Kostnaden verkar inte att spela så stor roll. Riklig tillgång på vägar och p-anläggningar utgör förutsättning för bilismens ökning. I det här perspektivet tror jag att alla investeringar härnäst måste ske i kollektivtrafiken, som inte behöver mer vägar. Annars riskerar vi att kollektivtrafiken blir just en social inrättning.

Sven-Hugo Mattsson

Från lundabänken, riksdagshuset

I pressläggningsögonblicket kommer beskedet att det det inte blir någon uppgörelse mellan socialdemokraterna och den borgerliga regeringen. Rolf L Nilson, vänsterpartiets riksdagsman från Lund, noterar icke utan förtjusning att Bildt nu säger sig kunna resonera med alla, från vänsterpartiet till ny demokrati. En fåfång önskan är väl en regeringsombildning med socialdemokraterna och mitten, tycker Rolf. I det här läget har man emellertid en bättre utsikt utanför riksdagshuset än om man sitter i det. Mycket lite har läckt ut om förhandlingarna mellan regeringen och socialdemokraterna. På ett sätt finns det anledning att vara besviken över att det inte blev någon uppgörelse, eftersom det behövs snabba beslut. Men det är innehållet i en uppgörelse som hade fått av göra hur vänsterpartiet skulle ställa sig.

Fanns det någon skepsis i partiet inför överläggningarna?

- Inte som nådde riksdagsgruppen eller enskilda riksdagsledamöter, säger Rolf. Det skulle i så fall vara att man ställer arbetsmarknadsutskottet åt sidan och inte tar konflikten ikamraren. Gudrun Schyman har ju uttalat sig för nyval.

VB: Är det allvarligt menat?

Rolf: Ja, det tror jag. Självt delar jag inte uppfattningen.

- Vi har sagt att det behövs snabba beslut. Det är naturligtvis åtgärder mot arbetslösheten som har allra högsta prioritet. Och jag höll på att säga att så resonerar alla som har förståndet i behåll. Antingen man hamnar där av ideologisk känsla eller av politisk nödvändighet. I övrigt har vi inte gjort några markerade ställningstaganden. Vi är skeptiska till finansiering genom "dynamiska effekter", dvs att åtgärderna ska finansiera sig själva. Det som brände alla var skattereformen som var kraftigt underfinansierad.

Vänsterpartiet drar inom kort i gång en kampanj mot arbetslösheten som redan fått ett oerhört gensvar inom partiorganisationen. Suget är stort efter kampanjmaterial. Det har bl a gjorts en tidning som ser ut som Platsjournalen, av vilken det tryckts 40 000 ex men redan beställts upp emot 90 000.

När kommer Tjappan? Har inte vårbruket börjat än?

Beundrare

Självt är bäste dräng. Gräv där du står!

Redaktionen

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgärd 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Tukta inte - spara!

Vi vill i sitt budgetförslag ge parkförvaltningen ökade anslag - tjä, de kanske behöver sina pengar? - Dock en fundering, det fanns en besparingsåtgärd i fjol som jag upplevde som direkt positiv. Stan vimlar av trista, sterila gräsmattor nitiskt ansade och så fattiga på örter, kryp och liv. Så i fjol fanns det plötsligt en äng i närheten av där jag bor, gräset böljade mjukt, de örter trots allt fanns blommade och prunkade och fick ro att sprida sina frön för att säkra släktets återväxt. Humlorna brummade belåtet och en stel stadsmiljö hade mjuktats upp.

Vad är det som driver stadsmänniskan och nutidsmänniskan att skräckslaget tukta varje antydning till levande och sinnlig natur? Naturreservaten behövs självklart (tyvärr) men det bästa och billigaste naturvårdsåtgärden är att ge naturen en chans att återeröva mark och frodas naturligt lite här och var där det finns plats. Vilka sörjer det tuktrade grönområdet? - Ja inte är det kojbyggare, snårsmygare, igelkottar eller smörblommor!

Låt de som gläds åt tuktat grönt hållas i stadsparken, Lundagård och på torgen som vi självklart ska ha kvar ungefär som de är. Låt bostadsområdena och dess grönområden få en chans att bli levande! Om detta kan uppnås endast när parkförvaltningen tvingas spara ser jag det som positivt att de sparar.

Id

Till norrländska kolonialdebatten

Om Veckobladets nationella betydelse fick vi en vacker påminnelse genom förra veckans inlägg av Bengt Hurtig och Jan Jennehag (B&J) i EG/Norrlandsdebatten. Tack Gunnar, för att ha placerat Skåne på kartan även för dem i andra ändan av vårt land! Jag är numera övertygad om att Gunnars rallarslängar mot norrlänningarna inte saknade allvar. Debatten börjar bli intressant, och för ofrånkomligen till ett kärt ämne: den koloniala frågan. Vad jag förstår bör logiken i Gunnars och B&Js argumentation göra dem alla till vänner av Norrlands självständighet.

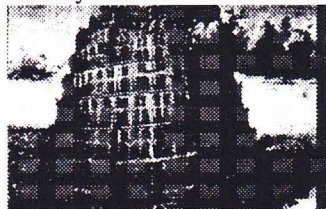
B&J har redan presenterat analysen. Norrland är Sveriges koloni,

den svenska staten har genom århundraden trängt undan resp försvenskat lokalbefolkningen, sänt in egna "settlers" och arbetare, systematiskt exploaterat råvarutillgångar och energikällor. Exploateringen har intensifierats under 1900-talet, och turistnäringen har givetvis getts företräde framför den förtryckta minoritetens rättmätiga krav på produktiv markanvändning. Befrielse från det koloniala förtrycket borde vara ett självklart krav!

Var är befrielseörelsen?

B&Js siffror pekar på att det skulle fungera bra, ekonomiskt sett. Med exklusiv norrländsk kontroll över råvarutillgångar och energi bör landets lilla befolkning få en rätt så hygglig levnadstandard, långt över den svenska. Och vi kan dra in subventionerna (men får i gengäld bl.a. acceptera litet rimligare priser för elströmmen).

Norrlands befrielse finns dock inte på något svenskt partis dagordning. Och var är den norrländska befrielseörelsen? Även om frågan diskuteras i den lokala debatten i Norrland¹ verkar den inte hanteras riktigt skjutts. Snarare tycks en viss förvirring råda; B&J tycker te. x. om de svenska ockupationstruppernas närvaro, inte minst för att försvara(!) Norrland mot främmande makter. Låt oss se det som ett uttryck för den realpolitik ett förtryckt folk ändå måste föra...

Färre EG-motståndare

Genom att släppa Norrland fritt, kanske som del av det nya landet "Storkalotten" (3,8 milj. invånare enligt B&J), slipper Sverige många EG-motståndare. Vår nationalinkomst lär komma att sjunka påtagligt, vilket minskar vårt eget bidrag till EG, rent av på sikt gör oss till understödstagare inom Gemenskapen. Vi får förstås ytterligare ett invandrarproblem på halsen: alla svenskar i Norrland (B&J inkluderade?), som inte tycker sig kunna leva på jämställd fot med infödingarna.

Men något får vi väl offra om vi vill göra upp med vårt koloniala förflutna?

Bertil Egerö

¹För inte länge sedan hörde jag en norrländsk politiker, på tal om svenska statens planer att privatisera gruvnäringen i Norrland, på allvar diskutera separation från Sverige.

Postnationellt Europa...

forts. från sid. 1.

länder som Portugal och Grekland, trots att de var och ännu är en ekonomisk börda. Nu är det närmast Östeuropa som fordrar samma bistånd. Inför den ansträngningen behöver EG stärkas politiskt och ekonomiskt, och det är i det sammanhanget man främst bör se en svensk anslutning.

Därmed är det inte säkert att Sverige omedelbart vinner något ekonomiskt på ett EG/EU-medlemskap. Men vi bidrar till freden i vår just nu så oroliga världsdelen och det är faktiskt viktigare. Ett sådant ideellt motiv borde vänstern kunna ställa upp på.

Studier, debatter, resor

Det konstituerande mötet hade samlat ett 30-tal personer, flertalet unga. De fastare formerna får gruppen Lundavänner för Europa vid ett möte senare i vår. Nu valde man en interimstyrelse. Ordförande blev Jens Henriksson och övriga ledamöter Samuel Engblom, Kim Gustavsson, P.M. Lundgren, Göran Nyman, Fredrik Persson, Gunnar Sandin och Eva Wigforss. Den ska bl.a. förbereda stadgar och utreda kontakter med andra organisationer, främst det Stockholmsbaserade Nätverk för Europa.

Dessutom ska man inleda studier, ordna fler möten (Jacques Werup och Annika Åhnberg är båda intresserade att komma) och kanske förbereda studieresor till Strasbourg. Och Nej till EG i Lund har redan inbjudit till debatt. Även ungdomeraterna har hört av sej men dem är den nya gruppen kall-sinnig till. *Gr*

Samsyn om stadsbussar

Om stadsbussarnas aktuella ekonomiska problem och om förvaltningens förslag till besparingar har VB förut berättat. Nu har politikererna i gatu & trafiknämnden (minus socialdemokraterna) träffats informellt i ärendet och det visade det sej då att det rådde en betydande samsyn om förvaltningens rekommendation som innebär en fyrdelning av trafikåret, att linje 5 blir servicelinje mm. Mp och v fick dock inget gehör för kravet om fortsatt tiominuterstrafik på de tyngsta linjerna under vintern. Men moderaterna fick i gengäld nobben av de andra borgerliga partierna för sitt förslag att ta bort alla rabatter utom årskorten, glesa ut all trafik till högst tjugominutersintervall m.m.

Vandring till Åsljunga...

forts. från sid. 1.

i Oderljunga församling, varför man rekommenderas att förbereda sej genom att läsa Artur Lundkvists *Vindingevals*. Ibland är det bygdeväg, ibland stig, ett flackt och rätt ombyttigt landskap som säkert kommer att se annorlunda ut efter några år av Ny Jordbrukspolitik. Så passa på. Denna kvälls vindskydd bygger vi sannolikt på södra stranden av Lärkesholmssjön. Det blir högläsning av Krüger-Hansson och kanske väfflor och hjorttronlikör till kvällskaffet.

Påskafton är det bara några kilometer kvar. Antagligen hinner vi kolla in den litterärt berömda fotbollsplanen i Åshöjden, förlåt Åsljunga, innan bussen för oss ner till Helsingborg.

Och sen fortsätter vi genast till Lund? Nej, först turar vi naturligtvis över och får oss några Påskebygd.

Anmälan till Gunnar Sandin, tel. 135899.

PS. Vad betyder egentligen ordet "efterstå"?

Sten Gustens orkester

spelar i puben i Djingis Khan (Urdavägen bakom ICA Tornet) lördag 3 april kl 21.

Varierad dansmusik.

Välkommen

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 5.4 kl inget möte.

RÖDA KAPELLET Sö 3.4 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep inför appellmötet program 17.4 i Lund och Malmö kl 10-13 med Jörgen Andersson, samt 24.4 i Lund och Malmö med Charlotte Wikander kl 10-13. Vi repar med Birgit: 12, 25, 70:2, 79:2 87, 101, 133, 210, 221, 225, 233, 236, 254, 257 och 268. Obs därpå följande rep: Må 12.4 (Annandag Påsk).

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl.a. Rune Liljekvist.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69